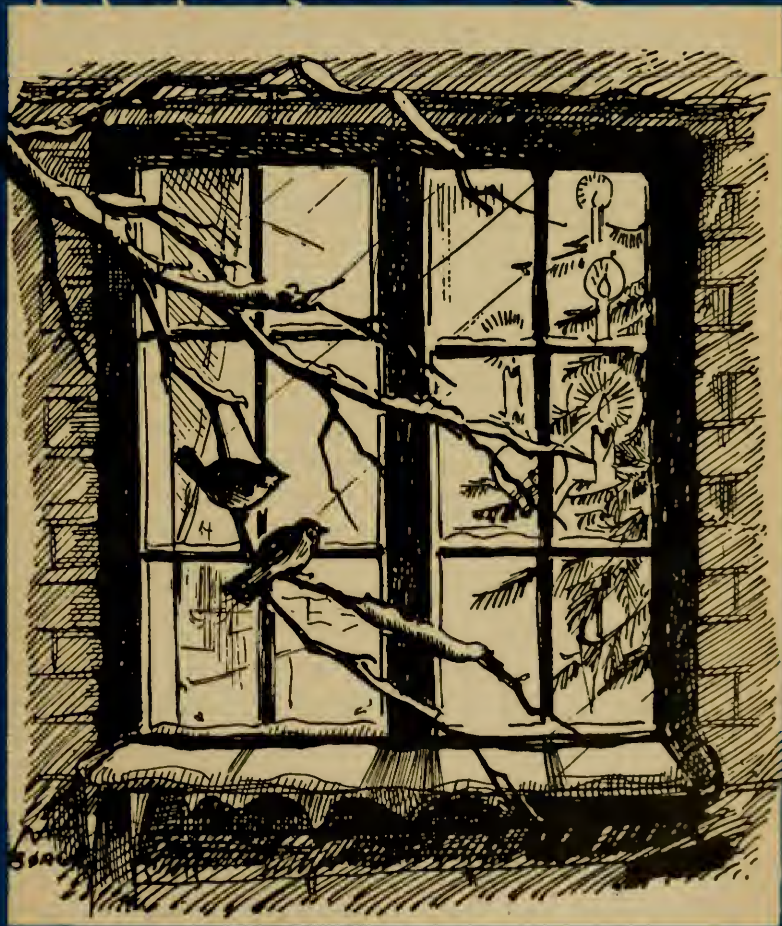
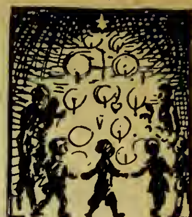
SKANDINAVIENS STJERNE

Hvad betyder Julen for dig?

Naar Du begynder paa Forberedelserne til Julen denne Gang, saa husk paa Grunden til denne verdensomspændende Højtid. Husk ogsaa, at det er langt fra Gaverne, Juletræet og Maden, der er det karakteristiske for denne Tid paa Aaret.

Julen har en virkelig Betydning for os. Den har varierende Betydninger for andre Mennesker, men for os har den et bestemt Budskab af stor Vigtighed. Mange af de nuværende Skikke er indført fra Steder, hvor Folket har deres egen Festlighed paa denne Tid af Aaret, og som aldrig har hørt om Jesus Kristus. Juletræet, Julebrændeknuden, ja selv gamle Santa Claus er saadanne hedenske Skikke. Nogle af disse Skikke stammer enda fra før Frelserens Fødsel, saa langt kan de spores tilbage i Historien.

Men hvad betyder Julen for os?

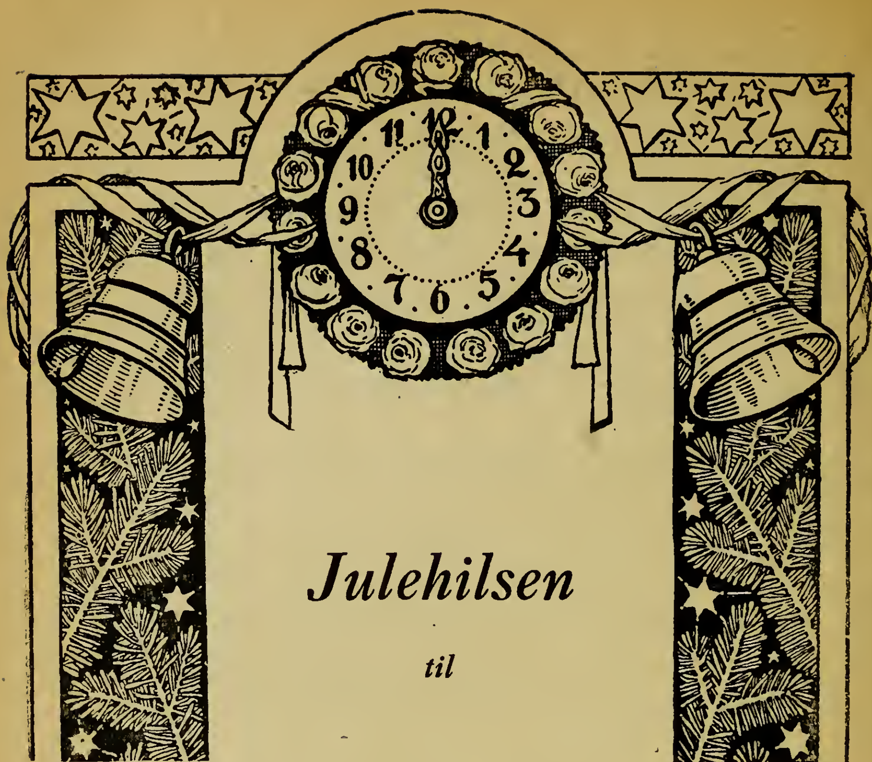
Kristi Fødsel blev forkyndt gennem Englenes Sang. Hyrderne tilbad den nyfødte Konge. De vise Mænd bragte deres Gaver langvejs fra. Frelseren blev født som Marias Søn, sandt nok, men ogsaa som en Søn af Gud. Han var guddommelig. Han var en Inkarnation af Guddommen. Det var ham, som skabte Verden, det var ham, der som Jehova i det gamle Testamente talte til de forskellige Profeter og gav Budene til Moses. Verden trængte til en Frelser. Den fremturede i Synd. Mørket dækkede Jorden og stort Mørke omgav Menneskene.

Døden kom til alle Mennesker. Jesus kom for at bringe Lys, for at tilvejebringe en Maade, hvorpaa Menneskene kunde frelses, opstaa fra Døden og vende tilbage til Faderen. Han kom for at give os Frelsens Planen. Uden den vilde vi have fortsat i Mørket, manglende Kundskab om, hvordan vi skulde omvende os fra vore Synder og deres medfølgende Straffe. Han gik saa vidt, at han paapegede, at vi kunde blive lig ham selv og vor himmelske Fader, thi han siger: »*Værer da fuldkomne ligesom eders himmelske Fader er fuldkommen*«.

Jesus er Kristus, Verdens Frelser og Forløser. Hans Fødsel, hans Liv, Død og Opstandelse tillige med hans Prædikener og Præstedømmets Fuldmagt, som han efterlod blandt Menneskene, alt aabenbarer Frelsningsplanen for os. Denne Frelsningsplan var saa stor en Gave, hans Fødsel til denne Jord af saa stor og enestaaende Vigtighed, at Himmelen frydede sig; det var denne Glæde, Englene tolkede, da de sang ved hans Fødsel.

Naar vi derfor tænker paa Jul, lad os tænke paa vore Sjæle, hvilken Tilstand vilde vi ikke have været i, dersom ikke Kristus var kommet og havde aabnet Vejen til Frelse. Lad os erindre hans Villighed til at komme som inkarneret Gud til Jorden og leve mellem syndefulde Mennesker, for til sidst at do for deres Haand. Han gav al sin Kraft, for at vi kunde frelses. Lad os derfor i Stedet for den megen Lystighed drage Kristus med ind i vor Julefest. Lad os ydmygt takke den Almægtige for hans Gave til os, hans enbaarne Søn. Lad os føle en dyb Taknemmelighed mod ham, som kom til Jorden for at do for os, og lad os beslutte i vore Hjerter at leve, som han onsker, vi skulde leve.

Oversat fra »The Church News«
L. D. S. Service Men's Edition.

Julehilsen

til

Missionærerne og de Hellige i Danmark

Maa denne Julehøjtid bringe Eder stor Glæde i Overensstemmelse med Skriftens Ord: »*Menneskene er til, for at de kunne nyde Glæde*« (2. Nephi 2 : 35).

Den bedste Maade at opnaa det paa, er ved at forsøge at leve og forsøge at hjælpe andre til at leve som Kristi Efterfølgere. Husk altid Jesu Ord: »*Det er saligere at give end at tage*«. (Ap. Gj. 30 : 35).

Min Hustru, Datter, Missionærerne og jeg selv forsøger med al aandelig Kraft at undervise de unge og ogsaa devoksne i alle Aldre i Jesu Kristi Evangeliums Principper,

og vi prøver at gøre det, baade ved at prædike Principperne og ved Eksemplet. Det første kræver omhyggelig Studium af Evangeliets Principper og Tilegnelsen af Metoder til at undervise de, som skulde belæres derom, og det kan kun ske under Bøn. Det andet kræver, at vi altid har et andet af Jesu Ord i Tankerne:

»Lader saaledes eders Lys skinne for Menneskene, at de maa se eders gode Gerninger og ære eders Fader, som er i Himmelen«. (Matt. 5 : 16).

Saa alle vi, der arbejder enten som Missionærer eller paa andre Maader, lad os altid have Herrens store Lærdomme i Tankerne.

Det har været en stor Glæde for os at arbejde sammen med Jer i det forløbne Aar. Vi er atter blevet lidt mere lig Kristus for hvert Aar, der er gaaet, og vor Bøn for os, alle af os er, at vi maa fortsætte med at huske, hvad Herren har lært os.

»Jeg, Herren, er under Løfte, dersom I gør, hvad jeg siger: men naar I ikke gør, hvad jeg siger, har I ingen Forjættelse. (P. B. 82 : 10).

Maa Herren velsigne Jer og os alle, som hjælper til med at bære dette store og mægtige Arbejde fremad, som vi er kaldet til.

Maa denne Jul fylde os med et større Ønske om at tjene vor Herre og Mester, og maa Glæde, Sundhed og større Tro tage Plads i Sjælene.

En rigtig glædelig Jul og et lykkeligt Nytaar er vor Bøn og Ønske.

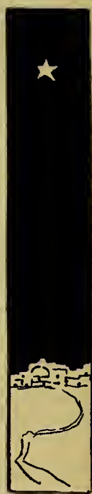
Alma L. Petersen.

Eliza L. Petersen og Lillian L. Petersen.

Julen

Der straaler en Stjerne paa Himmerigs Tin
— hver Julenat ser vi den skinne —
dens Skær trænger ind i det mørkeste Sind,
Guds-billedets Afglans at finde.

Du — Menneske, luk ikke Dit Øje til,
lad Stjernen faa Lov til at lyse!
Med Ild fra det høje den varme Dig vil,
saa aldrig Dit Hjerte skal fryse.

Der toner i Natten saa stærk en Sang
— hver Julenat kan Du den høre —
da svarer en skælvende Genlyds-klang
bag Hjerternes stængte Døre.

Du — Menneske — luk ikke Dit Øre til
for Julenattens sælsomme Toner!
De Englenes Lovsang Dig lære vil,
naar Kristus til Konge Du kroner.

Luk op nu Dit Øje, Dit Øre, Dit Sind
for Lys og for Sang fra Guds Himmel!
Da byder han en Gang i Riget Dig ind
til Jul blandt de saliges Vrimmel.

Th. S. Rørdam.

Udtalelser af Kirkens ledende Mænd:

Det første Præsidentskab.

Præsident George Albert Smith.

Bevar alt det gode Du modtager, bevar al den Sandhed Du lærer, alt, Du har lært i Dit Hjem, i Dine Skoler, gennem Dine mange Udviklingshjælpemidler. Bevar det altsammen: og saa lad os dertil lægge alle vor himmelske Faders aabenbarede Sandheder i vore Dage.

Præsident J. Reuben Clark jr.

Der er noget meget bemærkelsesværdigt ved det, som vi ofrer for Frelsensplanen. Lige meget, hvor meget vi giver af Sandhed, af gode Eksempler, af retfærdigt Levned, af vore Midler, vore Velsignelser forøges, de formindskes ikke af det, som vi giver bort.

Præsident David O. McKay.

Hjemmet er det bedste Sted i Verden til at undervise Menneskene i de høje Idealer i det sociale og politiske Liv; nemlig om fuldstændig Frihed i Handling, saa længe som Du ikke gør Indgreb i andres Rettigheder og Privilegier.

De tolvs Raad.

Præsident George F. Richards.

Jeg har Kærlighed til jer, mine Brødre, Søstre, Venner og mine Tilhørere. Jeg haaber, at være i Stand til at efterleve Loven i en saadan Udstrækning, at jeg kan elske alle, som hører min Stemme, Hvad enten de er i Kirken eller udenfor Kirken, hvad enten de er gode eller daarlige, uanset deres Indstilling til Livet. De er alle Børn af vor evige Fader; de er vore Brødre og Søstre.

Ældste Joseph Fielding Smith.

Jeg har tænkt paa, som jeg har gjort saa ofte, den store Arv, som er vor, de store Velsignelser, som vi faar, bygget paa en Grundvold af Forfølgelser, Død og Haardhed, Mænd og Kvinder, som har givet deres Liv, saa at vi kunde være i dette Land i Fred og Sikkerhed. Og hvordan paaskønner vi det i Dag? Naar jeg ser Folk krænke Sabbaten og udøve alle andre Slags Synder — lige modsat af det, der er blevet lært os — saa undrer jeg mig, om Herren har Behag i os.

Ældste Stephen L. Richards.

Den virkelig vitale og fundamentale Side af vort Liv og Levemaade kan deles i meget faa Punkter. Jeg tror omtrent fire vil være tilstrækkelige: Legemet, Karakteren, Familien og den sociale Stilling. Hvis alt var all-right med Hensyn til disse fire Punkter, vilde Verden være i en god Tilstand. Visdom i disse fire Ting er og har altid været noget af det største i Menneskeheden.

Ældste Joseph F. Merrill.

Joseph Smith, hans Paastand, hans Lærdomme og hans Skrivelser er saa bemærkelsesværdige i Karakter, at de udfordrer enhver normal menneskelig Skabning til at gøre derefter, at beære dem med en Udforskning af dem.

Ældste Harold B. Lee.

Kun det Individ, hvis Liv er knyttet til de Standarder, som er nedlagt i Jesu Kristi Evangelium, kan modtage Glæde og et rigt Liv.

Ældste Ezra Taft Benson.

Verdens Udseende er ikke opmuntrende, men vi ved, hvad Svaret er. Der er kun eet Svar, og det er Jesu Kristi Evangelium. Fred maa komme fra Hjertet. Menneskenes Hjerter maa forandres, og Retfærdighed maa regere i Menneskenes Liv i Verden, før Freden kan komme.

Ældste John A. Widtsoe.

Vi er ikke som andre Mennesker; vi er meget forskellige fra dem. Vi er ydmyge Antagere af Sandheden, overgivende os til Guds Vilje og Ord, under det Hverv at forandre hele Verden fra ond til god. Det er et stort Hverv. Det har været vort Hverv fra Begyndelsen.

Ældste Albert E. Bowen.

I alle sine Lærdomme lagde Jesus Vægt paa aandelig Storhed. Det Budskab, han gav til sine Disciple, var et aandeligt Budskab, hvis Kraft var iboende det selv og ikke erhvervet fra noget materialistisk eller afhængig af menneskelige Luner eller Gunst. Det er Hemmeligheden ved dets Sejr. Han kom og lærte ikke blot en Form for Morallære, men en Religion.

Ældste Spencer W. Kimball.

Jeg ønsker at bære det Vidnesbyrd i Dag, at Jesus ikke alene er den største Lærer, den største Humanist, den største Forfatter, men i Sandhed Søn af den levende Gud, Skaberen, Forløseren af Verden, Frelseren af Menneskeheden. Jeg ønsker ogsaa at vidne om, at han ikke alene levede i ca. 3 Aar i Tidernes Midte, men at han har levet i Evighederne før, og han vil leve i Evighederne efter.

Ældste Matthew Cowley.

Til de, som søgte efter Guds Rige, har Kristus paalagt fuldstændig Omvendelse eller den anden Fødsel; som han udtrykker sig til Nicodemus: »Guds Rige er inden i Dig«. Derfor maa Omvendelsen nødvendigvis komme indefra. Med Omvendelsen i sig tilskyndes Mennesket til at naa den Ledelse og Undervisning i Guds organiserede Rige, det, som han ønsker at tilslutte sig.

Ældste Mark E. Peterson.

Vi er i en Prøvetilstand, Prøve, hvad enten vi er værdige til at kaldes Hellige eller ej. Hvad enten vi elsker Herren, vor Gud, med hele vort Hjerte og vor Næste som os selv. Vi er blevet prøvet, for at se, om vi er villige, selv i Nødens Stund, til at dele selv vor sidste Krumme Brød med en anden, som er sulten.

Ældste Henry D. Moyle.

Mon der er noget som helst i Verden, som vi kunde give og vie det, vi er og det vi har til, end til Herrens Arbejde — jeg ved ikke, hvad det skulde være. I Virkeligheden, der findes ikke noget bedre i Verden.

Kirkens Patriark.

Ældste Eldred G. Smith.

Dette er Guds Kirke, og han leder den. De, som er i Sandhed kaldet af Herren, de leder Kirken, som han ønsker det skal gøres, til Trods for det Fakta, de alle har deres frie Vilje.

Assisterende til de Tolv.

Ældste Marion G. Romney.

Det er ikke saa svært at erklære, at man accepterer den døde Profet. Den virkelige Vanskelighed ligger i at acceptere, hvad de levende siger, for det kræver absolut Hengivenhed og Ens modige Overbevisning.

Ældste Thomas E. McKay.

Ja, vi er alle Missionærer. Jeg ønsker, at vi kunde optage det Motto, som vi har i Missionsmarken: »Hvert Medlem en Missionær«. Vi kan ikke alle gaa ud i Missionsmarken, men Brødre og Søstre, vi kan alle prædike Evangeliet ved vort Eksempel.

Ældste Clifford E. Young.

Vi er kun stærke, vi er kun kraftfulde og indflydelsesrige, for saa vidt som vi lever de Ting, som Gud har aabenbaret for os, hans Børn. Vi er kun et mægtigt Folk, dersom vi klynger os til de Befalinger, som blev aabenbaret til vor Gavn og Velsignelse.

Assisterende til de Tolv og Præsident for den europæiske Mission.

Ældste Alma Sonne.

Midt i Rocky Mountains, i Ørkenens Ensomhed, havde disse Guds Børn, ligesom det gamle Israel, Tid til at tænke og bede og grundlægge deres Ansvarsfølelse. Aldrig en Gang skred de ned fra den høje Top, hvorpaa deres Tro og Renhed hvilede.

De halvfjerds' Raad.

Præsident Levi Edgar Young.

I Forbindelse med de Ord, som Herrens Tjenere har udtalt ved denne Konference, Grundsætningerne for at faa Menneskehedens Hjerter til at vende sig til Gud, er det Fakta, at Jesu Kristi Evangelium er ikke blot et Tankesystem, men det er Guds sande Aabenbaringer. Gud har brugt en Mand som Forbindelsesled til andre Mennesker. Dette Led bliver aldrig lukket.

Oprigtig Tale.

Jeg behøver ikke at læse mere. Dette giver dem en god Forstaaelse af Gud. Gud er Menneskeværk, og derfor behøver vi ham ikke mere i denne oplyste Tidsalder. Vi har saadan en vidunderlig fremadskridende Civilisation — — som i Dag bliver skudt i Smaastykker. Jeg ønsker at tale oprigtigt til Jer, jeg vil her læse noget, som er skrevet og uddeles af en Mand, som tilhører Kirken, en Lærer. Maaske det er godt, at jeg ikke har Autoritet til at gøre, hvad jeg kunde lide at gøre. Her er en Del af, hvad han siger:

»Tag Begrebet Gud. Har vi ikke alle følt Umuligheden af at forene et Antal af Situationerne i det gamle Testamente, i hvilken Jehova sammen med Jesus Kristus fremstilles under Begrebet Gud Faderen«.

Betragt Beretningen om Erobringen af Vest Jordan i de første Kapitler af Joshua. I det tiende Kapittel bliver dette »frygtelige Refrain« gentaget syv Gange paa forskellige Maader: »Han (Joshua) indtog Stedet og dræbte alle de, der levede der, ikke efterladende en eneste Sjæl i Live«. Man kan ved en bestemt Slags Rationalisering retfærdiggøre Massemyrderi, tænker jeg, men naar den gamle Skriver sammenfatter det hele og gør Gud ansvarlig for de frygtelige Ting, saa behøver Læseren ikke at være en sentimental Nar, for at føle en Rædselsgysen over Beskyldningen. Ej heller har man en kætterisk Tankegang, dersom man overlagt fælder den Dom, at Jehova i Joshuas Bog ikke er den samme, som Gud Faderen og Jesus«.

Den samme Aand!

Synes dette ikke at være den samme Aand, som giver sig Udtryk ved den Forfatter jeg ikke vilde nævne? Men lad mig fortsætte med denne Mands Skrivelser.

Hvilken særlig Forklaring er brugelig her? »Tydelig nok en Forestilling henvisende til Gud som Fader, i den antydede Maade, i hvilken Jesus tænker sig ham. En Fader, selv en normal jordisk Fader, vilde ikke befale et saa frygteligt Slagteri. Hvor meget mindre saa ikke en himmelsk Fader! Saa vi tager Jesus

som Rettesnor, ikke Joshuas Gud. Men en snarraadig Student kan maaske indvende: »Er Gud ikke den samme i alle Tidsaldre?« Uden at rejse noget theologisk Punkt om en fremadskridende Guddom, maa vi, for at komme videre, indrømme, at han er. Men dette Svar indebærer paa ingen Maade en Indrømmelse af, at de menneskelige Ideer om Gud er de samme gennem alle Tidsaldre. Disse har undergaaet en Forandring, selv gennem det gamle Testamentes Periode, fra en Gud som et Folkeslags Guddom med alle de Begreber, som det indeholder, til det nye Testamentes Repræsentation af ham som en universal Fader. Saa til det mægtige Problem om Gud i det gamle Testamente forsyner det menneskelige Samfunds fremadskridende Synspunkter os med den Hjælp, vi behøver. Og hvorfor skulde vi ikke bruge det?«

Et Menneske, der holder fast ved disse Synspunkter, behøver sandelig ikke at acceptere de gamle Profeter. Han kan frit paapege, at det gamle Testamentes Gud er ikke den samme, som Gud i det Nye. Ønsker De en saadan Person til at undervise Deres Børn og ødelægge deres Tro paa Guds Aabenbaringer? Dersom det gamle Testamente ikke er sandt; dersom de gamle Seere var vildledt og Begrebet om Gud, som de havde, var Menneskeværk, saa maa vi ogsaa forkaste, hvad der er skrevet i det nye Testamente, thi Herren accepterede det, som var skrevet, og anbefalede det, selv til dette omstridte Punkt. Tror De, at Gud i det gamle Testamente var blot eet Folkeslags Gud og derfor blot en indbildt Skabning af Profeterne i disse Tider?

Verdens Ondskab.

Da jeg kom fra Europa, blev jeg bedt om at tale til Pionerernes Sønner om mine Oplevelser. I mine Bemærkninger sagde jeg, at de nuværende Ulykker er kommet over Jorden paa Grund af dens Ondskab, og at vi i de Forenede Stater er nøjagtig lige saa onde som det europæiske Folk, og derfor ville vi ikke blive sparet. Det var i Januar 1940. En af vore kloge Mænd, som ved meget mere, end jeg nogensinde har troet at vide, tog mig i Skole. Jeg haaber, han er her. Jeg ved ikke, hvem han er, og det ser ikke ud til, at jeg kan finde ud deraf. Han skrev til en anden Broder, fordømmen-

de hvad jeg havde sagt, og den anden Broder sendte mig et Kopi af Brevet, alt med Undtagelse af Navnet. Jeg ønsker at læse en Del af dette Brev: »Jeg synes, at den Tid er kommet, hvor alle sidste Dages Helliges Lærere og Prædikanter skulde lære, at vor Frelser var en Mand af Fred og hans Fader en kærlig Gud, og at der sandelig var nok Blodsudgydelse i Verdenskrigen til at tilfredsstille den mest fordringsfulde Skribent, som paastaar, at Krig og Blodsudgydelse er uundgaaelig i disse »sidste Dage«. Jeg skal altid lære Studenterne, at Profetierne er betinget af (som fortalt ved Profeten Jeremias og i Jonas' Bog), at vi er frie Udøvere, og at Menneskeheden har Evne til at tilvejebringe en retfærdig og fredelig social Ordning. Jeg prøver paa at lære mine Studenter, at Evangeliet var »Gode Tidender« i Kristi Dage og »Gode Tidender« i vore. Men jeg finder, at medens alle vore Lærere har afkastet Calvins gamle theologiske Pessimisme med Hensyn til Fatalisme og Forudbestemmelse af det indviduelle Menneskes Skæbne, paa samme Tid holder nogle sig til disse djævelske Lærdomme, for saa vidt det gælder Nationerne. Jeg ikke alene afskyer saadanne Lærdomme og prøver at faa mine Studenter fra dem, men for saa vidt jeg er personlig interesseret, forsøger jeg at holde Gud ude af de nuværende Konflikter og alle forudgaaende Krige. Jeg tror ikke, at Gud har noget at gøre med Nedkastelsen af Bomber over Kvinder og Børn i Finland, Polen, Tyskland eller Kina. Den Gud, jeg tjener, »bestemmer« ikke Død over Bønder og Haandværkere i Finland, Rusland eller England, ligegyldig hvem der har syndet. I Korthed, jeg afslaar at sætte Gud i Forbindelse med disse blodige Konflikter. Jeg skriver dette til Dem som et Udtryk for de Følelser, som rejste sig i mig, da jeg læste Stoffet i »News«, prædikende Krig for Amerika og forklarende de smaa Nationers Tragedie i Europa paa Basis af »Synd« og »Guds Vilje«.

Djævelens Lærdom.

I Overensstemmelse hermed er det, Herren siger i 3. Nephi, 9. Kap. »Djævelens Lærdom«, og jeg holder mig dertil,

og Herren holder sig dertil, altsaa lærer vi begge Djævelens Lærdom. Sagde Herren ikke til Abraham: »Jeg vil ødelægge disse Byer paa Grund af deres Ondskab«. Hvad sagde han om Nephitternes Byer? »Den store By Zarahemla har jeg ødelagt med Ild. Den store By Moroni har jeg ladet synke i Havets Dyb og Indvaanerne deri drukne. Den store Stad Moronihah har jeg bedækket med Jord og ligeledes Indvaanerne deri, for at skjule deres Misgerninger!« Og saadan fortsættes med et stort Antal Byer. Har Gud sagt det eller ej? Nuvel, var der Børn i Byerne Sodoma og Gomorra? Hvilken Forskel er der paa, om Herren ødelægger en By med Ild, sænker den i Dybet af Havet, eller sender en Hær for at ødelægge? Forskrækker det os særligt, naar vi læser, at Moses eller Joshua eller Samuel sendte Hære ifølge Herrens Befalinger for at ødelægge de ugudelige Bøger? Vi kan med fuldstændig Rolighed og Tillid berette om Opbrændingen af ugudelige Byer; Byer, som blev opslugt af Jorden eller Havet, thi Jesus erklærer, at Han har gjort det. Dersom vi maa anerkende een Tildragelse, maa vi anerkende dem alle. Dersom vi anerkender dem, maa vi betragte Jesus som den, vi retter os efter, saavel som Jehova (Jesus) i det gamle Testamente. Er det ikke saaledes? Kan De fortælle mig andet?

Note fra Præsident Taylor.

Jeg ønsker nu at læse, hvad Præsident John Taylor siger om, hvorfor Herren straffer de Onde: »*Naar Din Broder, Din Moders Søn eller Din Søn eller Din Datter eller Din Hustru i Din Arm eller Din Ven, der er som Din egen Sjæl, tilskynder Dig i Løndom og siger: Lader os gaa og tjene andre Guder, som Du og Dine Fædre ikke kendte, af Folkenes Guder, som er rundt omkring eder, hvad enten de er nær ved Dig eller langt borte fra Dig, fra Jordens ene Ende og til Jordens anden Ende, da samtyk ikke med ham og hør ham ikke, og Dit Øje skal ikke spare ham, og Du skal ikke skaane ham og ej skjule ham. Men Du skal slaa ham ihjel, Din Haand skal være den første paa ham til at give ham Døden og til sidst alt Folkets Haand. Og Du skal stene ham med*

Ældste Antonie R. Ivins.

Det er Kirkens Pligt at nedbryde de gamle, ugrundede Traditioner og lære det gengivne Evangelium. Ethvert Menneske, som er blevet advaret, skulde advare sin Nabo. Vi udfører Tjenestearbejde, men vi gør ikke alt, hvad vi kan og hvad vi bør i denne Tjeneste.

Ældste Richard L. Evans.

Grundstrukturen i Jesu Kristi Evangelium, som accepterer al Fremgang, og som accepterer al Sandhed, er stadig bygget paa to Hovedprincipper, blandt andre: den frie Vilje og Individets evige Bestaaen, og hvad som helst, der er imod Udøvelsen og Troen paa den frie Brug af disse to Grundprincipper, forandres til det værre, ikke til det bedre.

Ældste Oscar A. Kirkham.

Gud hjælpe os til at huske, at dette er et Missionæraar. For at ære de, som gik før os, skal vi modigt og uden trosødelæggende Frygt give disse Besøgende et Haab om Jesu Kristi Evangelium ved vort ydmyge Liv.

Ældste Milton R. Hunter.

Menneskeheden er saa tilbøjelige til at smigre hinanden og bruge alle Slags Forfalskninger, at et Budskab med sand Karakter ikke altid kan fastslaas ved de Ord, vi taler. Vi voksne er ikke som smaa Børn. De er frie og ærlige i deres Udtryksmaade. Maaske er det Grunden til, at Jesus erklærer, at uden at vi bliver som smaa Børn, kan vi ikke komme ind i Guds Rige.

Ældste Bruce R. McConkie.

De Helliges Vidnesbyrd er Kraften i Mormonernes Stilling. Intet Menneske har nødig at antage, hvad andre paastaar at have set, hørt eller ved. Alle Mennesker staar paa lige Fod og af guddommelig Lighed foran vor himmelske Fader. Enhver kan se, vide og høre for sig selv. Naar den Helligaand har aabenbaret, at Jesus Kristus er den levende Guds Søn, og at Joseph Smith var Guds Profet, saa har det intet med Sagen at gøre, hvad andre tænker eller siger. Apostater, Løgnere og Bedragere kan skrive og tale Usandhed, men saadan forfulgte de Profeterne gennem alle Tidsaldre.

Ældste S. Dilworth Young.

Hvad ønsker Herren for vort eget bedste? Han ønsker, at vi skal tjene ham og gøre alt som hans Tjenere. Kirkens Ledere, beder os om.

Det præsiderende Biskopraad.

Bishop Legrand Richards.

Jeg siger Jer, Brødre og Søstre, der er ikke nogen Drivkraft i Menneskets Liv i Verden, i Drenge og Piger, i Mænd og Kvinders Liv tilsvarende Sandhedens Vidnesbyrd. Thi Gud gør altid noget for Mænd og Kvinder saavel som for Drenge og Piger, naar de har et Vidnesbyrd om det store sidste Dags Arbejde.

Bishop Joseph L. Wirthlin.

Det er paa Tide, at den offentlige Tjeneste skulde se paa den Sag, at tjene Samfundet som et stort og helligt Kald, ikke et, hvorigennem de skal modtage særlige Belønninger for dem selv, men et, hvorigennem de er villige til at hjælpe Mennesker til de bedste Opnaaelser.

Bishop Thorpe B. Isaacson.

Mormonismen leder til en Tilstand af Flid, Sparsommelighed, Afholdenhed, Tolerance. Den gør Folk selvtilidsfulde og selvopholdende. Den blander Selvstændighed med Ydmyghed. Den opretholder Lovene og opmuntrer til patriotisk Sammenhold.

(Alle Udtalelser fra Improvement Era)

Hvem skal jeg vælge som min Livsledsager?

Specielt for Kirkens unge Mænd og Kvinder.

Fra Thomas C. Rommeys Bog
»Verdens Religioner i Lyset af Mormonismen«.

Læs nedenstaaende 14 gode Raad, og hav dem for Øje og i Tanker, naar Du staar i Begreb med at vælge Din Livsledsager, det største Skridt Du foretager i Dit Liv.

1. Gift Dig ikke med den første Mand, Du møder, i det mindste ikke før Du har udviklet nærmere Bekendtskab med andre Mænd og har gjort omhyggelige Sammenligninger med Hensyn til deres Egenskaber.

2. Gift Dig ikke med en Mand, fordi han ser godt ud. Karakteren kan ikke maales helt efter Udseendet. Begge Dele i Forening er Summen af Individet.

3. Gift Dig ikke med en tilfældig. Det er ikke usædvanligt, at en ung Pige føler sig alvorligt tiltrukket af en tilfældig Bekendt, hvis Fortid og Livsførelse er ukendt for hende. Een som ikke er andet end »Drivtømmer«.

4. Gift Dig ikke med en Mand for at tilfredsstille Dine Forældre, men tag heller ikke det alvorlige Skridt uden at søge deres Raad. Deres mange Aars Ægteskab har lært dem at se dybere og klarere paa Mennesker, Ægteskab og Værdier.

5. Gift Dig ikke med en Mand, der enten er højt over eller langt under Dit sociale Niveau. Det er ikke godt at sætte to sammen, hvis Opdragelse og Tankegang med Hensyn til mange Ting vil være i høj Grad divergerende og modstridende ved nærmere Samliv.

6. Gift Dig ikke med en Mand, der har anden religiøs Opfattelse end Du. Den stærkeste Kraft i Mænds og Kvinders Liv er ofte Religionen. Den har endnu større Indflydelse end selve Slægtskabet. Derfor følger det af sig

selv, at en Mand og Hustru af samme religiøse Opfattelse har større Muligheder for at leve lykkeligt sammen end to, der gaar hver sin Vej.

7. Gift Dig ikke med en Mand, hvis moralske Standard er anderledes end Din. Dersom Du selv er kysk og ren, vil Du ikke blive lykkelig med en Mand, som er ukysk i Tanker og Handlinger. Kærlighed bør grundlægges paa gensidig Respekt. En renlivet Person kan ikke have Respekt for en Person, der aandeligt talt kryber gennem Smudset.

8. Gift Dig ikke med en Mand, som Du kun har faa eller ingen Interesser tilfælles med. Et Ægteskab kan ikke blive lykkeligt uden fælles Interesser. Den gamle Sætning »lige Børn leger bedst« passer i de fleste Tilfælde. Ikke alene lige med Hensyn til Opdragelse, Niveau og Religion, men ogsaa i Interesser.

9. Gift Dig ikke med en Mand, der fuldstændig domineres af sin Moder, og som aldrig er blevet opdraget til at handle selv. Giftermaal med saadan en Skabning vil resultere i følgende to Ting: Enten maa ogsaa Du blive en Slave af Din Svigermoder, eller ogsaa gaar Du antagelig Skilsmissevejen for at slippe ud af Trældommen.

10. Gift Dig ikke med en Mand, der sætter Forretningen før Hjemmelivet. For at sige det rent ud, gift Dig ikke med en Gnier.

11. Gift Dig ikke med en Mand, i hvis Familie, der er tydelige Tegn paa arvelig Sindssyge. Du skylder Dit Afkom at give det et stærkt sundt Legeme, fri for mentale og fysiske Lidelser, som vil forfølge og formindske Livskraften og Glæden ved Livet.

12. Gift Dig ikke med en Mand, fordi han har Penge eller en stor Stilling. Penge og Ære kan ikke erstatte Kærlighed.

13. Gift Dig ikke med en Mand, som ikke omtaler Kvinder og Ægteskab paa en respektfuld Maade. Har han ikke

Respekt for Kvinden og Ægteskabet før, er der stor Sandsynlighed for, at han heller ikke har det efter.

14. Gift Dig ikke med en Mand, der ikke kan lide Børn, og som Børn ikke kan lide. Børn er mange Gange mere klartseende end voksne, og de trækker sig instinktsmæssigt tilbage fra et Menneske af ringe Værdi.

Spørg Dig selv indtrængende og ærligt: »Er han den Mand, jeg ønsker skal være Far til mine Børn?«

Alle ovennævnte Punkter gælder naturligvis ikke for den unge Kvinde alene, men i høj Grad ogsaa for den unge Mand.

Et lykkeligt Ægteskab er Grundvolden for et lykkeligt Liv.

Jeg ønsker at vide:

Spørgsmaal:

Hvordan kan jeg tilintetgøre Tvivlen i mit Sind og faa et Vidnesbyrd om Evangeliets Sandhed?

Svar:

I Johannes Evangeliet det 7. Kap., 17—18 Vers, staar der: »Dersom nogen vil gøre hans Vilje, skal han erkende, om Læren er fra Gud eller jeg taler af mig selv. Den, som taler af sig selv, søger sin egen Ære, men den, som søger hans Ære, der sendte ham, han er sanddru, og der er ikke Uret i ham.«

Det er en af Maaderne at faa et Vidnesbyrd paa. Vi henviser ogsaa til Mormons Bog Moroni 10. Kap., 4. Vers, hvor der vises en anden Maade, hvorpaa man kan faa et Vidnesbyrd. Læs ogsaa Joh. 1. Brev, 5. Kap., 9—11. Af disse Skriftsteder ser vi, at dersom vi vil studere Evangeliet, leve Evangeliet og bede den Almægtige om et Vidnesbyrd, saa vil vi faa det.

Efteraarskonferencerne i Esbjerg, Aarhus, Odense og København

Esbjerg den 27.—28.—29. September.

Esbjerg startede sin Konference med en smuk Koncert under Missionær Robert H. Christensens dygtige Ledelse. Præsident Petersen, Søster Eliza Petersen og Søster Lillian Petersen talte. Der var 135 Tilstede.

Søndag Morgen aabnedes som sædvanlig med Præstedømmemøde. Brødrene bar Vidnesbyrd og Præsident Alma Petersen talte. Der var 36 tilstede.

Søndagsskolen aabnede Mødet Kl. 10,30. Børneklasserne gav et kort Program bestaaende af Sang, Spørgsmaal og Svar over Mormons Bog. Derefter overgav Præsident Petersen Resten af Tiden til Søskende til at bære deres Vidnesbyrd. Tilstede ved dette Møde var 55 Voksne og 32 Børn.

Ved Instruktionsmødet Kl. 14,30 talte følgende Funktionærer: Kvl. Hjælpeforening: Søster Anna Sørensen, Grensforstander Johannes Sørensen, Søndagsskolen: Broder Christian Christiansen, Ungdomsforeningen: Søster Grete Hansen og Missionær Søster N. Clark, Koret: Oda Olsen og Søster Greta Andersen. Søster Eliza Petersen talte paa Kvindeorganisationernes Vegne i Danmark, og til Slut talte Præsident Alma Petersen opmuntrende og formanende til Funktionærerne. Tilstede 41.

Ved Aftenmødet talte følgende: Broder Rasmussen, Ribe, Distriktspræsident Alving Andersen, Broder Olsen, Søster Grete Andersen. Ind imellem sang Koret den skønne Sang »De som saar med Taarer«, hvorefter omrejsende Missionær Biskop Jensen talte. Alle Missionærerne sang »Hav tak for Profeten«, og til Slut talte Præsident Alma Petersen. Til dette Møde var der 108 Tilstede. Mandag Aften holdt Kvl. Hjælpeforening Fest og Auktion som sædvanlig, og der kom et fint Beløb ind for de skænkede Ting, 456 Kr.

Aarhus den 4.—5.—6. Oktober.

Aarhus Kor gav ligeledes en smuk Koncert under Ledelse af Missionær Elvin L. Lunt, og Præsident og Søster Petersen talte. Tilstede 192.

Til Præstedømmemødet Søndag Morgen var der 52 Præstedømmemedlemmer tilstede. Brødrene talte opmuntrende og inspirerende. Præsident Petersen afløste Broder Frede Thomsen som Distriktspræsident for Aarhus Distrikt med Tak og Ære for det gode Arbejde og i Stedet blev Missionær Aksel Andreasen

indsat som Distriktspræsident. Broder Thomsen og Missionær Andreasen talte.

Ved Formiddagsmødet Kl. 10,45 blev Tiden overgivet til Søndagsskolen. Først udførte Randers Søndagsskole et nydeligt Program over Jesu Liv. Derefter gav Aarhus Søndagsskole deres Program. Tiden blev derefter overgivet til Vidnesbyrd fra Søskende, og der blev baaret mange kraftige og inspirerende Vidnesbyrd. Fire unge Piger sang »Kom Hellige«. Tilstede ved dette Møde 200.

Funktionærmodet Klokken 2 formede sig som et Nadvermøde, hvor Nadveren blev administreret. Distriktspræsident Frede Thomsen talte om »Daab og Haandspaalæggelse« og nævnede derefter de Brødre, som skulde forfremmes i Præstedømmet. Derefter blev der givet Rapporter fra alle Grenene i Aarhus Distrikt, Herning, Horsens, Silkeborg, Randers og endelig fra alle Organisationerne i Aarhus Gren. Kirkens Autoriteter blev derefter opretholdt v. Broder Richard Nielsen. Tilstede 108.

Søndag Aften-Modet blev overværet af 198 Personer. Ved dette Møde blev Søster Dahl afløst som Præsidentinde for Kvl. Hjælpeforening med Tak for sit gode Arbejde, og i hendes Sted blev indsat Søster Gertrud Thomassen. Begge Søstre talte. Derefter talte følgende: Søster Lillian Petersen, Broder Frede Thomsen og til Slut Præsident Alma L. Petersen. Mandag Aften formede sig som Program og Auktionsaften, hvor Præsidentparret bl. a. talte. Præsident Petersen kaldte Søster Ellen Rasmussen til at gaa paa Mission til Horsens sammen med Søster Anna Larsen. Ved Auktionen indkom 442 Kr.

Hele Mandagen holdt Missionærerne Mode og alle Missionærer bar Vidnesbyrd.

Odense den 18.—19.—20. Oktober.

Konferencen begyndte med en Underholdning Lørdag Aften den 19. Oktober. Missionærerne fra Esbjerg og Nyborg deltog med forskellige Sange. Nogle Søstre sang Duet og Edward P. Larsen spillede Violin. Der blev vist en Film om Pionerernes Liv. Søster Eliza Petersen og Søster Lillian Petersen blev hver overrakt en smuk Buket, hvorefter de talte. Derefter talte Præsident Alma L. Petersen. Der var 81 til Stede ved denne Underholdning.

Kl. 8 Søndag Morgen blev Broder Larsen og Søster Jacobsen døbt. Kl. 9 afholdtes Præstedømmemøde, hvor Brodrene og Missionærerne bar Vidnesbyrd. Kl. 10,30 aabnede Søndagsskolen med et Program af Bornene. Resten af Tiden blev overladt til Præsidenten, der kaldte forskellige Søskende op at tale. Der var 86 til Stede.

Kl. 14,30 samledes Funktionærerne. Autoriteterne blev opretholdt. Organisationernes Præsidenter og Præsidentinder aflagde Rapport og Præsident Petersen sluttede med at tale formanende og opmunrende til Funktionærerne.

Ved Mødet Kl. 19 talte følgende: To nye Missionærer Whittier og Stevenson talte med Søster Eliza Petersen og Missionær Lyle Petersen som Tolke. Edward P. Larsen, Biskop Jensen og Præsident Petersen talte ligeledes.

Mandag Aften holdt den kvindelige Hjælpeforening sin Bazar. Først blev et lille Program fremført, hvorefter de skænkede Ting blev solgt. Foreningen serverede derefter Forfriskninger. Aftenen gav et Overskud paa 325 Kr.

København den 24.—26.—27. Oktober.

Konferencen aabnedes med en Koncert under Ledelse af Broder Kristian Rasmussen. Det var Broder Rasmussens Afskedskoncert, idet han skulde forlade Danmark sammen med sin Familie den 28. Oktober. Koret sang mange smukke Sange, bl. a. en, som var skrevet for Koret af Broder Rasmussen. Operasanger Cordt, Missionær Fingerlee og Søster Gunhild Kragh sang Solo. Til Stede 288.

Søndag den 26. aabnedes med Præstedømmemødet Kl. 9. Desværre var kun Halvdelen af Brødrene, som holder Præstedømmet i København, til Stede. Følgende Brødre talte: Højpræst Helge Jensen, lige ankommet fra Amerika, Missionærerne Grant Stevensen, Merlin Meyers og Biskop Jensen talte. Endelig talte Broder Søgaard Larsen og Grensforstander Arnold Bukke, Aalborg. Tre Brødre blev forfremmet i Præstedømmet. Præsident Petersen sluttede med nogle faa Bemærkninger. Der var 69 til Stede.

Søndagsskolen aabnede Kl. 10,30 under Ledelse af Distriktspræsident Enoch Andersen med Salmen »Vær velkommen«. Børneklasserne udførte et kort Program bestaaende af Sange, Klaversolo og Oplæsning. Derefter blev Resten af Tiden overgivet til Søskende til at bære Vidnesbyrd. Til Stede ved dette Møde 278.

Funktionærmødet Kl. 14,30 aabnedes med »Kom Hellige«. Nadveren blev administreret. Kvindelig Hjælpeforenings Kor sang »Ej Svar endnu«. Det er virkelig udmærket at høre de ældre Kvinder helt op i Halvfjerdserne synge flerstemmigt i Kor. København Gren saavel som Søstrene selv har stor Glæde ud af dette »Mødrekor«. Kirkens Generalautoriteter blev derefter foreslaaet og opretholdt ved Poula Jensen. Præsident Petersen ønskede at høre Rapport af Præsidenter og Præsidentinder for Hovedbestyrelserne. Søster Eva Gregersen for Hjælpefor-

eningen, Kristian Rasmussen for Søndagsskolen, Inger Bukke for Unge Kvinders Forening, Sigfred Andersen for Unge Mænds Forening. Samtidig hermed blev Broder Alfred Hansen overrakt Master M. Mands Naalen, som han havde arbejdet sig til uden selv at vide det. Præsident Alma Petersen overrakte derefter Naalen til Sigfred Andersen. Søster Ellen Christensen aflagde Rapport for Primary. Resten af Tiden benyttedes af Præsident Petersen, der talte om den gode Bogholder, vi havde i Himmelen, der aldrig fejlede, men som holdt Regnskab over, hvordan vi opfyldte vore Pligter. Takkede for Rapporterne og opfordrede alle til at gøre bedre for Herrens Arbejde fra Dag til Dag. Kvindelig Hjælpeforenings Kor sang »Klippe, Du som brast for mig«, og en ny Broder, Br. Ibholm, sluttede med Bøn. Til Stede 130.

Kl. 19 begyndte Søndagens sidste Møde under Ledelse af Distriktspræsident Enoch Andersen. Talerne var følgende: Forhenværende Distriktspræsident Westlund, Malmø. Han bragte en Hilsen fra Sverige og bar sit Vidnesbyrd. Hans Hustru sang en Solo. Br. Julius Andersen talte derefter og sammenlignede vor Kirke med andre Kirker, som alle var udsprungne af den katolske Kirke. Saa i Virkeligheden kunde der kun være Tale om 2 Kirker, som kunde være den sande, den katolske eller vor. Grensforstander Bukke, Aalborg, talte om vore Missionærer, som gik fra Dør til Dør, for at alle Mennesker maatte faa Del i de samme Velsignelser, som vi sidste Dages Hellige nyder. Thi vi er alle Guds Børn, og han ønsker, at alle hans Børn skulde faa en Ophøjelse i Guds Rige. Derefter kaldte Præsident Petersen forhenværende Missionær Sylva Petersen til at tale for at vise, at Kirkens Ungdom altid er parat til at tale, lige meget hvornaar de bliver kaldet. Enoch Andersen bar sit Vidnesbyrd. Som Afveksling mellem Talerne sang Majken Andersen og Missionær Castleton Solo, og Koret sang de bedste Numre fra Koncerten. Korets Leder Kristian Rasmussen takkede derefter Korets Medlemmer og Søskende for den Tid, han havde været i København, og sagde Farvel til alle. Til Slut talte Præsidenten, og han takkede Gud, fordi hans Bønner for de forskellige Talere var blevet bønhørt. Fortsatte med at forklare, at vi maatte staa til Regnskab for det, vi udfører i denne Prøvestand. Folk vil hellere lytte til Usandheder, der fortælles om os, end at prøve at undersøge selv, om det er Jesu Kristi Evangelium vi prædiker. Dersom vi er forkerte, burde Folk jo prøve at bevise det. Præsidenten nedbad Guds Velsignelse over alle. Derefter sang Koret »Jeg vil tjene dig, o Gud«. Den er skrevet af Br. Kristian Rasmussen. Efter Taksigelsen sang Koret for Br. Rasmussen og hans Familie »Gud vær med Dig til vi ses igen«. Til Stede 244.

Mandag Aften afholdt Kvindelig Hjælpeforening en meget vellykket Bazar. Der blev solgt mange smukke Ting. Stor Lykke gjorde en Auktion over Sæbe, Cacao, Ris, Smør, Brød og mange rationerede Ting. Der blev opført et smukt Skuespil om Kredslærerindernes Arbejde blandt Søskende. Stykket var skrevet af Søster Elna Andersen og gjorde megen Lykke. Aftenen gav et Overskud paa godt 700 Kr.

STJERNEN

ønsker sine Læsere en rigtig velsignet Jul!

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.
Ansvarshavende Redaktør: Alma L. Petersen, Priorvej 12, København F.

Klostertrykkeriet - København

Indholdsfortegnelse

for

Skandinaviens Stjerne

1947

Side